

EN TOCH... BLIJVEN HOPEN !

We zijn halverwege de adventstijd. Het licht groeit naar Kerstmis toe. Dat broze en kwetsbare licht, dat warmte wil geven. Het vertelt van de hoop. Hoop op iets nieuws te midden van de duisternis. Hoop die vertelt dat alles kan veranderen. Maar laten we eerlijk zijn, die hoop wordt toch zwaar beproefd. Midden de onrust waardoor onze samenleving vandaag getekend is, mogen we blijven zeggen: 'En toch!' Als een woord van hoop en toekomst tegen alle onrust in.

De gele hesjes

In Frankrijk zag de beweging van de gele hesjes het licht. Mensen met een aanklacht tegen het te duur geworden leven, tegen onderdrukkende en misschien onrechtvaardige beleidsmaatregelen. En het is begrijpelijk dat mensen daar tegen op straat komen. Als de rijken steeds rijker worden, of zichzelf gaan verrijken, en gewone mensen moeten worstelen om de eindjes aan elkaar te knopen. Dan kan je toch niet in je zetel blijven zitten! Wat te denken van beleidsmakers, die met enige fierheid uittredingsvergoedingen opstrijken? En dan gaat men werk maken van de armoedeproblematiek. Hoe dubbelzinnig is het allemaal. Ja, ik begrijp de reactie van mensen bij het zien van zoveel profitaat. Het is dan toch waar dat 'duivels zak nooit genoeg is gevuld'. Daartegen mag toch een stem van aanklacht klinken!

Van aanklacht tot geweld

Wat bedoeld was als een vreedzame protestbeweging is jammer genoeg uitgegroeid tot rampzalig geweld. We hebben het gezien in Parijs en Brussel. Vernielingen, ravages aanrichten, zoveel gekwetsten, zelfs onschuldige doden! Ook dat is jammer genoeg de samenleving. Mensen die wars van alle vreedzaamheid hun agressie bot vieren. Wat bedoeld is als een aanklacht, wordt een gevecht en een strijd. Het is het gevecht om het eigen gelijk. Weg zijn de grenzen van het fatsoen en menselijke waardigheid. Waar is de ruimte voor een dialoog die het welzijn van 'alle' mensen op het oog heeft? Ja, ik begrijp de angst en de onrust bij mensen in een samenleven getekend door geweld en onverdraagzaamheid.

En toch...

Die twee woorden mogen we blijven herhalen. Als lichtpuntjes mogen ze blijven schitteren in deze onrustige advent. Want de hoop mogen we ons door niets of niemand laten ontnemen, zoals paus Franciscus het zo vaak herhaalt. De profeten in deze advent roepen ons er voortdurend toe op. Om vanuit de hoop op een nieuwe toekomst te leven. 'Hef je hoofd omhoog', klinkt het uit de mond van Jezus. Blijf staande midden alle onrust. En nee, het is niet gemakkelijk en het is geen lachertje. Maar blijf staande vanuit de levenskracht die God geeft. 'Ze gaan hun zwaarden omsmeden tot ploegen', klinkt het bij Jesaja. Ons groot en klein geweld, onze agressie mag omgebogen en gesmolten worden tot respect en aandacht. Om elkaar doorheen alle eigenheid en verscheidenheid te ontmoeten. En open te staan voor verbondenheid. 'Wandel in het licht van de Heer', klinkt het nog bij Jesaja. Waar blijven die mensen die durven wandelen in het licht van Zijn vrede en liefde? Midden de onrust wil Zijn licht ons de weg wijzen. Die weg naar vrede en gerechtigheid. En Zijn licht is zoveel krachtiger dan de besparende ledlampjes die proberen van Kerstmis, en van vrede op aarde te vertellen.

En toch... Laten we blijven wandelen in het licht van de Heer. Ga jij ook mee?

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)